

333

HERMENEUTICI.

334

habetur mox sub initium p. 193. Distichon ultimum:

*Hic loquitur de fine ihesus libroque matheus.
Ad finem petrus finit et ipse suum.*

Verum mox laborem resumens ita inchoat:

*Dixi me finisse librum sed rursus in actus
Poscor apostolicos continuare stilum &c.*

Prooemium est 7. Distichor. nulli memoratum. *Actus* autem ipsi, ut *Job* et *Cantica* hexametris conclusi sunt. *Recapitulatio totius operis*, quam e *Codd. Helmst.* p. 703. repraesentavit *Leyserus*, Codicem nobis terminat absque titulo, ulloque indicio, *Petrum* nostrum hic ultro in equuleum se conjecisse poeticum, Distinctio-

nesque XXIII. in quas tributa est, *λειπογραμματος* elaborasse ita, ut Distinctio I. nullum A. Distinctio II. nullum B. &c. censeat. Adscriptum est carmen *Aegidii Parisiensis*, ut contextus innuere videtur, quod, cum recitet p. 739. *Leyserus*, non nisi versus, in quibus ejus Codex peccavit, subnotabo:

*Confociet Christus connumeretque viris.
Ut cum te luteo soluet de carcere, regni.
Me simul in seriem qui libri abrupta redegi.
Mundi, plus oculis cognitus esse dei.
Quos super hoc motus, qualia uota tuli &c.*

CXXVI. VII 2. 8

326 Codex membraneus lat. Sec. XIII. Folior. nunc 145. f. praeclare scriptus, rubricisque distinctus complectitur eandem *Petri de*

Riga Auroram, licet et Thecae exterius et fronti interius praenotatum sit: *Lumen Animae Petri de Riga*. Plura hic, quam *Cod.* mox indicato, praemissa sunt *παρεργα*. Primo distichon rubro:

*Scire cupis lector quis Codicis istius auctor.
Petrus riga uocor cui (Christus) petra rigat cor.*

Sequitur item minio: *Prologus illius qui hunc librum correxit. et suppletens* (suppletiones) *de suo apposuit. et ubicunque inueneris. i. linea greco sagitta* (Guelpherbit. obelum) *Inter duos punctos per to-*

tum librum ibi sunt dicta et uersus illius. Brevis est hic *Prologus*, versaturque in Operis laude, hoc initio: *Fraterne caritatis quasi quandam sapit dulcedinem &c.* Succedit Elegia XX. Distichor. pariter

riter in Operis laudem multis
comparationibus e S. Scriptura
depromptis. Inscripta est: *Versus*

*eiusdem canonici de sancto mariano
antiod. premonstratensis ordinis.
Initium:*

*Stringere pauca libet bona carminis huius. et ipsum
Laude uel exili magnificare librum &c.*

Elegiam excipiunt X. illa *Disti-
cha* in fronte *Cod.* praeced. indi-
cata: *Nil homini melius &c.* quae
hic Titulum ferunt: *De Utilita-
te legendi hunc librum.* Dein su-
bit profaica Operis commendatio
incipiens: *Omnia scriptura diuini-
tus inspirata paulo adtestante &c.*
ubi inter cetera: *Cesset igitur
emulus facibus inuidie agitated fu-
mo lioris opus hoc obscurare. quie-*

scat lingua detractoris oblatrare &c.
Praeterea dicitur opus *eliciens
nucleum de testa. mel de petra. lu-
cem de fumo. oleum de saxo du-
rissimo. et uinum de acino,* quibus
verbis ad *Petri Prologum in Li-
bro floridi aspectus* *Cod.* superio-
re *cit.* manifeste adluditur, in
quo eadem expressiones occur-
runt. Postremo habentur VIII. il-
la *Disticha,* quae incipiunt:

*Scire cupis lector quis codicis istius auctor
Audi quid breuiter dicat ad ista liber.
Petrus et egidius me conscripserunt. sed ille
Auctor. corrector ultimus iste fuit &c.*

quaeque ab *Leysero* e *Cod. Guel-
pherb.* repraesentata sunt p. 695.
Adverte tamen pro *Prior Remis*
nobis legi *Prior tenuis,* et *acu-
tior alter* pro *auctior alter.* Quis
jam *Canonicus* ille de *S. Mariano
antiod. Praemonstrat. Ord.* supra
memoratus fuerit, et an omnium
παρεγγυων hactenus adductorum au-
tor, dicere non habeo. Mona-

sterium illud a. 1139. *Praemon-
stratensibus* traditum fuisse, docet
Galliae Christ. T. XII. p. 470.
Scriptores ejus *Robertum* et *Hu-
gonem* chronographos Poetica
etiam tractasse non inuenio. Ita-
que ad ipsum *Petri* Opus. Initium
facit *Prologus* metricus, quem e
Codd. Helmst. et Guelpherb. de-
dit p. 701. *Leyserus:*

Initium (Principium?) mundi quales ab origine prima &c.

Sunt tamen, quae nobis aliter le-
guntur. *Fabrice concepta,* fortas-

se *precepta.*

*Cosmographo moyse mibi pro duce carminis huius
Sunt animi motus &c.*

*Hostibus orando sed uos num saxa rotando
Hos deuincetis quos perdomuisse uidetis
In paucis annis orbem cunctisque tyrannis
Preualuit tytus bellis et in arte peritus.*

CXXVII. VII. Egi

327 Codex membraneus lat. Sec. XIII. Folior. 112. f. per 2. columnas luculente scriptus et miniatus est tertium Exemplum *Aurorae Petri de Riga*, itaque cum duobus praecedentibus contendendum. Initium ducit ipsius *Petri Prologus* supra inscriptus: in *libro floridi aspectus*, hic absque

titulo, et continuo connexus cum Commendatione profaica, quae *Cod. ult.* incipit: *Omnis Scriptura diuinitus inspirata &c.* Subjecta est huic Nota sequens: *Vbicunque per totum hunc librum duo puncti media uirga fuerint annotati. sunt uersus egidij (Parif.) qui post compilationem petri ipsum sollempniter emendauit. Vnde hii uersus:*

*Scire cupis lector quis codicis istius auctor
Audi quid breuiter dicat ad ista liber &c.*

Ut *Cod. ult.* et *Leyseri* p. 695. sed hic legitur *prior remys* et *acutior* pro *prior tenuis* et *auctior*. Mox sub rubrica: *Alter Prolo-*

gus succedit *Elegia Cod. ult.* tributa *Canonico S. Mariani Antisiodor.* cuius initium:

*Pingeré (stringere) pauca libet bona carminis huius et ipsum
Laude uel exili magnificare Deum (librum) &c.*

Tandem sub titulo: *Epylogus breuis ad quem sequitur narratio,*

Versus illi argumenti instar:

Primo facta die duo celum terra leguntur &c.

Atque haectenus *παραεγχα*; quae, si lubet, cum *Codd.* praeced. confer. Opus ipsum cum infarctis *Aegidii* eodem ordine procedit, ut

in illis; obseruo tamen in *Prologo*, quem habet *Leuiticus*, omisum esse, et recte quidem, illud distichon:

*Vox autem domini moysen uocat. imperat illi
Ut sua uerba ferens plebis in aure serat.*

Cum alioquin *Liber* ipse ab eo disticho auspicietur. Rectius ita-

que *Prologus* inchoat:

*Libro premissio coniunctio quam legis istum
Nescit nam scripti pene fuere simul.*